

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ DE CULTURA

Redacció i Administració:
Jaume I, 98

Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

Molletans, a votar

Dèiem en un dels nostres darrers números que bona part de la culpa de la mala marca de la vella política era del poble perquè la major part del poble d'Espanya no havia tingut cura d'elegir bé els diputats que l'havien de representar.

Per aquest motiu no disfrutàrem sota la Monarquia de bons governs i no els disfrutarem tampoc ara, encara que tinguem la República, si no ens proposem de ben triar els nostres representants.

Cal que cap ciutadà dels que hi tenen dret deixi per cap motiu demà i que ho faci amb seny i amb ple coneixement de causa. Si la majoria de ciutadans espanyols no ho fem així no donarà tampoc cap bon resultat la República.

Si no se n'hi afegeix cap més tenim per a triar quatre candidatures. Una és la de l'Esquerra republicana i té per directors a homes que pel seu historial separatista i pels seus extremismes poden ésser una nosa per a resoldre a favor de Catalunya el plet català amb la cordialitat tan convenient als catalans i als castellans; els oradors d'aquest partit amb els seus discursos són dels que més han contribuït a crear l'excitació actual i l'esperit revolucionari i demagògic que tant atemoritzada té a la gent pacífica i que ells mateixos, si triomfessin tindrien treballs a aturar, amb l'aggravant que estarien mancats de la força moral necessària per haver contribuït en gran manera al desencadenaments actual de les passions.

De les candidatures d'Acció Catalana i de la republicana radical no cal ocupar-se'n gaire car per la poca votació que sembla que assoliran seran vots ben perduts els que se'ls concedeixin.

L'altra candidatura és la catalanista, la que pel valer dels noms que la componen i per la seva significació de moderació i ordre és la que recomanem nosaltres als nostres lectors. Són els que han preconitzat sempre la implantació de l'Autonomia de Catalunya amb harmonia amb Espanya com a solució ideal; tots ells han defensat des del bell començament de la seva actuació política, els ideals catalanistes i els més vells d'entre ells els defensaven ja quan encara no eren moda i no eren, bon xic se'n faltava, com avui, reconeguts com ideals excel·sos per tots els catalans. Tots ells qui més qui menys, segons llur edat, han pres part en les campanyes patriòtiques que en la seva actuació de trenta anys ha portat a cap la Lliga Regionalista: han lluitat en elles per a fer reconèixer els drets de Catalunya i fer respectar les seves característiques; han lluitat per la seva economia, per la seva prosperitat i per la seva cultura. Molts d'aquests candidats contribuïren a la gran obra de cultura del poble que abans de la Dictadura la Mancomunitat i l'Ajuntament de Barcelona s'havien emprès.

Molts d'ells han defensat a l'agricultura i a la indústria catalanes i amb això han contribuït a que molts obrers hagin trobat a Catalunya una feina pagada amb millors jornals que a altres regions.

I pels seus coneixements i per la seva experiència política hem de donar-los-hi el nostre vot si volem votar per la prosperitat de la nostra Pàtria que és votar pel nostre propi interès.

JOSEP SANS I ROSSELL.

El Cel en la Terra

Fins ara els homes, tot i patint a la vida, hem tingut una gran por a la mort. Aquest

afany de vida però serà en aquest país molt major encara perquè poc després de les eleccions de diumenge, si guanya l'Esquerra republicana, començarem a ésser tots feliços.

Per a tenir aquesta bella esperança cal només escoltar el que en els seus discursos electorals prometen els oradors d'aquest partit i donar a les seves paraules el crèdit que per a elles demanem. ¡I com no se'ls ha de concedir, si al revés dels que han influït fins ara en la vida política, que segons ells ens diuen res valen i res feien de bo, ells homes nous, apareguts providencialment sobre aquesta terra com uns déus no poden enganyar-se ni poden enganyar-nos! Els altres hagueren pogut fer molt més pel país si no s'haguessin deixat dominar de vegades per la peresa: aquests, com esperits subtils, no coneixeran el cansanci. A voltes n'hi ha hagut que aprofitant-se de l'ocupació de carrers públics s'han embutxacat diner il·legítimament; els redemptors que hem estrenat, no coneixen la codícia que en més o en menys tempta als altres homes i ens trobarem en les caixes públiques amb diners que ningú sabrà d'on hi hauran comparegut. Fins ara hem vist sovint que s'era més aviat més rigorós, en l'aplicació de la llei, amb els enemics que amb els amics: d'aquí endavant, si governa la gent d'Esquerra, serà més avantatjós ésser contrari dels governants que partidari, perquè seran justiciers en alt grau i tindran una por extremada a deixar-se influir per l'amistat.

I ¿què és tot lo que prometen? Ben detalladament no ho sabriem pas dir però sentint explicar a gent que ha posat tota la fé en les paraules d'aquests oradors n'hem tret la impressió que d'aquí endavant, si se'ls manté en el poder, no haurem de treballar quasi; podrem tots disfrutar d'una bona taula; s'hauran acabat les guerres i el servei obligatori; tindrem cada ú per a viure una espècie de palau; tots, els fills dels rics i els fills dels pobres tindran carrera; tindrem tots el nostre auto; s'abaixaran les contribucions si no ens

Si voleu votar els que més prometen i menys faran voteu la candidatura de l'Esquerra republicana

Si voleu votar els que menys prometen i més faran pel benestar del país voteu la candidatura dels catalanistes de la Lliga

criden encara a cobrar a la casa de la Vila; amb dues paraules: serem feliços.

I digueu si no serà això el Cel en la Terra.

Prevenir és millor que curar

Poc després de la crema de convents, col·legis i biblioteques de Madrid i Andalusia, el ministre d'Instrucció Pública i Belles Arts, dictà una disposició prohibint la venda d'obres d'art propietat de persones jurídiques, eclesiàstiques o civils.

Amb dita disposició, no ha assolit pas el senyor Ministre, treure l'estigma de poble amb reminiscències de barbrisme, que pesa sobre els espanyols, com a conseqüència d'haver comès els uns, i consentit els demés, la destrucció de fogars de cultura que atresoraven joies d'incalculable valor artístic i científic, producte de generacions, algunes d'elles sense que es pugui ni pensar tan sols en reproduir-les, per tractar-se d'exemplars únics, com coneixien molts estrangers entesos en obres d'art i de ciència.

¿Qui no recorda el crit unànim d'indignació que donà tot el món culte, quan unes bales alemanyes destruïren part de l'Església de Reims?

Doncs, figurem-nos l'efecte que ha d'haver produït fora del nostre país, el saber que s'han cremat, per unes bandades de gent malvada, més de 120 edificis, la majoria destinats a l'ensenyança, bona part d'aquesta gratuïta, i, més o menys, tots guardadors d'obres artístiques i biblioteques nutridíssimes amb exemplars sense parió!

No té res d'estrany que al enterar se'n un home de ciència de França, exclamés, tot posant-se les mans al cap: ¡En el segle XX encara hi ha un país a Europa que incendia per sectarisme, sense respectar obres d'art ni mitjans de cultural

Efectivament, Espanya ha donat una prova que, en matèria d'educació cívica, estem com a l'any 1835. ¡I tant que ens creiem haver avançat!

Si el senyor ministre d'Instrucció Pública hagués influït per que dits excessos no s'haguessin comès, hauria prestat a les Belles Arts i a la Cultura, un servei mil vegades més positiu que el que pugui haver produït amb la seva disposició al principi referida.

Reflexions

La premsa d'aquets darrers dies ens dona compte de diversos fets ocorreguts en diferen-

tes poblacions de Catalunya, que no vénen pas a justificar el grau de cultura que creïem havia assolit el nostre poble.

Hem pogut apreciar com els promotors d'aquests aldarulls i desordres dirigien les seves facècies contra els actes i organitzadors de propaganda electoral que realitza la Lliga Regionalista.

¿Quina finalitat persegueixen aquests pertorbadors de l'ordre? — ¿Creuen ells que impedit d'aquesta manera les campanyes electorals d'un sector polític, afavoreixen el partit al qual estan afiliats?

Nosaltres precisament ho entenem al contrari, puix que posen de relleu la lleialtat i la noblesa de procediments de que es val el nostre partit, com així ha succeït en moltes poblacions, on en vista d'aquells actes vergonyosos, la gent de seny ha reaccionat, multipliant els seus esforços individuals i obtenint nous adeptes a la nostra causa.

Senyors predicaires de la llibertat! Sabrieu explicar-me en quina forma, la vostra imaginació, s'ha forjat aquell concepte?

Si bé la vostra resposta serà una mitja-rialla sarcàstica, nosaltres, fermes amb el nostre programa assenyat, veurem passar aquesta ventada de mal temps esperant el ressorgiment del veritable imperi democràtic.

Els extremistes gallejant de separatisme, han produït ja molts danys a l'economia catalana, i segons el nombre de diputats que surtin elegits de la candidatura que representa dita ideologia, correm el perill de que els danys que sofrirem tots, absolutament tots, siguin irreparables.

Tot el món civilitzat espera el resultat de les eleccions espanyoles que se celebraran diumenge, per a formar-se judici del grau de cultura que tenim i de com entenem la llibertat i la democràcia.

Molletans!—Tots devem posar el màxim d'interès en demostrar que estem capacitats per a ésser regits pel règim republicà democràtic.

Quin serà l'home o partit que vulgui la responsabilitat de no procedir com a bon liberal?

El Govern provisional de la República ha concertat amb França un crèdit de 5.000.000 de lliures esterlines que juntament amb la transmissió del crèdit de 3.000.000 de lliures pel Banc Internacional de Pagaments al de França fa un total de 8.000.000 de lliures (400.000.000 pts. en argent) aproximadament.

L'haver estat abandonades les gestions prop de la banca Morgan i de la d'Amsterdam que intentà reemprendre el Sr. Prieto, és de creure que fou per no trobar-hi les facilitats que hi havia trobat el Sr. Ventosa.

El dirigir-se ara el Sr. Prieto a la banca francesa per a l'obtenció del crèdit, que ja trobà concedit de la banca Morgan al possessor-se del ministeri, i al qual renuncià per un impuls d'orgull, no dubtem que haurà trobat les facilitats que li han negat altres banques, si bé amb la condició que es porti a terme el Conveni Comercial que, malgrat el temps que són començades les negociacions, no s'ha pogut acabar precisament per la intransigència dels francesos.

Es molt de témer que aquella baladronada de rescindir el contracte amb la casa Morgan, ens costi als espanyols, a més dels centenars de milions que ja tenim perduts amb la baixa de la nostra moneda, la ruïna d'una part de l'Agricultura i també de la Indústria de la nostra terra, puix que el crèdit que ens obrís o préstec que ens faci, el capital francès, serà a canvi de les favorables condicions que tindran cura d'obtenir en el Conveni Comercial i contra la nostra economia nacional.

En el moment de pendre possessió del càrrec de Governador D. Carles Esplà, feu unes manifestacions que volguérem interpretar-les com una reprovació dels continuats homenatges que, igual que en temps de la Dictadura, se venen tributant a tort i a dret i per qualsevol motiu. Digué: «no admetré cap homenatge, banquet, obsequi ni recomenació. Perdrà el temps qui pretengui portar-me a menjar amb uns amics. Els moments són d'alegria però també de gran austeritat.»

Vàrem trobar tant encertades les referides manifestacions de nostra primera Autoritat provincial, que les reproduïm per a fer-hi ressaltar l'intenció amb que varen ésser fetes. Havia dit abans, el Sr. Esplà, que totes les qüestions procuraria resoldre-les amb esperit fonament humà i de gran cordialitat, i si no

assolís així solucions harmòniques, obraria amb la major energia.

D'unes i altres manifestacions, en deduïm que el Sr. Esplà vol exercir el Govern Civil amb la màxima independència per a obrar amb justícia igualment per a tothom.

El Sr. Lerroux, Ministre d'Estat del Govern provisional, en tornar de Ginebra, s'aturà a París, i entre altres visites, en feu una al Sr. Cambó?

Quin poderós motiu mogué al Ministre d'Estat a entrevistar-se amb el Sr. Cambó.

Hi ha qui ha dit que dita visita no tingué altre abast que el d'un acte de desagravi en virtut dels crits de *mori en Cambó* i manifestacions contra els homes més significats de la Lliga que dirigiren els correligionaris d'en Lerroux i altres classes de republicans arran de la proclamació de la República.

Algun dia ja ho sabrem el que es digueren els dos homes públics d'idearis i procediments tan oposats.

El President de la Generalitat de Catalunya ha passat ha residir amb la seva família i criats a l'Hotel Ritz per esperar que s'acabin les obres que, per a ésser convertida en Palau de la Presidència, s'estan fent a la casa coneguda per la dels Canonges.

També se'ns ha dit que ha estat encarregat un magnífic auto, el qual estarà provist d'aparell de radi emissor, per a ús del President, pressupostat en vint-i-cinc mil duros.

Al nostre entendre, tant lo del Palau com lo del auto, i també lo de viure en el Ritz, en el moment present, no s'ajusta gaire als procediments democràtics i de prudència que voldríem veure practicats en la nostra terra, després d'haver-nos-els predicat els homes de significació en el nou règim.

Molt bé que el President de la Generalitat estigui rodejat de certa grandesa perquè el càrrec adquireixi un relleu convenient, però entenem que no hauria sofert poc ni molt la personalitat del President, seguint en el pis particular que habitava, fins que l'Estatut de Catalunya fos aprovat pels catalans i reconegut pel Govern de la República. Preocupar-se de certs detalls abans de tenir ben definida la personalitat de Catalunya, és, senzillament,

precipitar-se i donar lloc a que a fora ho comentin fent-hi la brometa consegüent.

La tasca mes grossa que pot caure damunt la República, en els moments presents particularment, és la del descrèdit, per no haver sabut, els republicans, respectar el dret de tots privant que les eleccions de diumenge es facin amb tota legalitat i que tothom expressi lliurement llur voluntat.

Les darreres eleccions fetes per la monarquia, tothom reconegué que havien estat realitzades amb la major sinceritat, com mai s'havia vist.

Quina vergonya que de les vinents no es pogués dir el mateix!

Si us trobàveu en un vaixell, a alta mar, en mig d'un espantós temporal ¿qui preferirieu que portés la direcció i el timó? ¿Un bon home i mal timoner o un bon timoner encara que no fos tan i tan bon home?

Aquesta reflexió ens fem nosaltres al veure en quines mans està el govern del vaixell de Catalunya al moment d'haver de passar el pas perillosíssim d'entrada al port de la seva llibertat.

NOTICIARI

En moltes poblacions de Catalunya s'han promogut disturbis per a privar de parlar als candidats catalanistes. Han, els esquerrans, trobat la manera de tenir raó tapant la boca, amb atropells, als nostres oradors.

Segons sembla a Mollet volien seguir aquests mals exemples i per a evitar algun disbarat que tots hauriem hagut de lamentar, els nostres amics acordaren suspendre el míting que havíem anunciat.

Cal crear moltes escoles que ensenyin l'obligació de cada ú de respectar el pensar i la lliure emissió del pensament als altres.